

El PP i el PSOE col·loquen el conservador Marchena al capdavant del poder judicial

Els jutges Manuel Marchena i Andrés Martínez Arrieta ■ EFE

Presidirà un CGPJ de majoria progressista en substitució de Lesmes

El judici al procés serà dirigit pel jutge més moderat Martínez Arrieta

api

BiG

SERVEIS IMMOBILIARIS

C/ Montserrat, 41 · 08302 Mataró
Tel. 93 741 00 44
www.bigimmobles.com

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIMARTS • 13 de novembre del 2018. Any XLIII. Núm. 14819 - AVUI / Any XL. Núm. 13689 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P10

4,9 milions pel 9-N

SENTÈNCIA • El Tribunal de Comptes endureix la repressió contra la consulta i en multa els organitzadors

CONFISCACIÓ • Mas i nou persones més hauran de pagar una multa per haver posat les urnes

EUROPA-MÓN

P20

El governador Jerry Brown ha reclamat al president Trump fons federals per a la zona afectada ■ EFE

L'infern del foc californià

El balanç provisional puja almenys a 31 morts i 228 desapareguts

Nacional

P17

Vaga de funcionaris de la Generalitat el 12 de desembre

Els treballadors públics reclamen el retorn de les pagues que se'ls deuen

Cultura-Espectacles

P22,23

Mor el 'pare' dels superherois

Stan Lee tenia 95 anys i va ser un dels creadors de l'univers Marvel

CP CARLES UJADAS

fem **45 ANYS** the Qhair

AL TEU SERVEI DES DEL 1973

ASSESSORS I ESTILISTES D'IMATGE PERSONAL
PERRUQUERIA HOME I DONA - ESPECIALISTA BARBER
POSTISSERIA I TRACTAMENTS CAPIL·LARS
MODELATS DE TOTS ELS ESTILS
COLORS TRADICIONALS, NATURALS I FANTASIA

Cami Ral, 23
Premià de Mar
Tel. 93 752 39 91
www.carlespujadas.cat

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Isabel-Clara Simó

La dreta triomfant

El fracàs de Ciudadanos anirà veient-se amb el temps. Neixen a Catalunya i tenen com a primer objectiu reduir Catalunya a una província (*pro vincere*, en llatí: terra conquerida), volen anorrear la seva llengua i totes les seves escasses llibertats. Són el sipais, que a l'Índia es van apuntar d'immediat a les tropes angleses que els havien conquerit. A més és una dreta grollera, que acusa sense immutar-se dels pitjors delictes la gent que pacíficament opina sobre el seu futur: l'arrel de la democràcia.

En canvi el PP, que fins ara estava en unes mans cobejoses, que ha protagonitzat la corrupció més fastuosa del món, i sobretot d'Europa, i que fins ara tenia uns cervells que eren fàcils de caricaturitzar, sembla que està renaixent.

A nosaltres no ens convé gens que gent espavilada condueixi la dreta espanyola. Estem farts, després de més de tres segles, de sentir unes lloances

Necessitem que els intel·lectuals espanyols es despertin per derrotar una dreta que des del 36 ens ha esclafat

forassenyades d'Espanya i ocultar els mèrits dels catalans –que al llarg de la història n'ha tingut uns quants, de mèrits: com, si no, hauria sobreviscut la llengua?–. Ara un, ara l'altre van caient els corruptes i els que tenen un cervell minúscul i engolat, també.

Imagino, però, que els vells costums no s'abandonen tan fàcilment. És cert que la dreta, i fins i tot l'extrema dreta està triomfant arreu –ha arribat a països tan influents com els Estats Units!–, i això és una pèssima notícia. Com si allò que ens havien explicat de petits del pèndol de la història fos una realitat: anem abandonant les idees de progrés i ens esforcem en pràctiques violentes, en el foment de l'odi i en la xenofòbia (no em digueu que no heu reconegut les sigles dels tres mots)?

Necessitem que els intel·lectuals espanyols es despertin, que les emocions col·lectives catalanes tinguin un rumb consensuat i racional. Necessitem, en suma, derrotar una dreta que des del 36 ens ha esclafat: els diners, la vida i la dignitat. Sí, ho necessitem.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Pla i Nin

David Castillo, escriptor, agitador cultural, comentarista literari d'aquest diari i, per descendència aragonesa, una mica àcrata, em va dir fa anys que l'homenot de Josep Pla que preferia era el d'Andreu Nin. Fruit de l'interès que em va despertar l'he llegit des de llavors dues o tres vegades. Avui hi he tornat. Uns altres ulls s'han imposat: els de l'actualitat. Tot hi remet.

Pla fa arrencar el retrat de Nin amb una "senyoreta" que li pregunta si té notícia de què pot ser l'anomenada "ànima eslava". El primer impuls de l'escriptor és engegar la senyoreta "a la cuina del seu domicili". El feminisme, militant o suavitzat, a partir d'aquí ja ha abandonat el llibre. Nosaltres, però, seguim, superant una provocació que de tan evident, no ens fa ni fred ni calor. Pla complau finalment la senyora explicant-li el robatori d'una estilogràfica que va tenir per víctima Eugeni Xammar una vegada que els dos periodistes passejaven per la plaça Roja de Moscou, llavors capital de l'URSS. De la reacció apàtica o enriolada de la gent que va ser testi-

“El conservador i el revolucionari, cara a cara a Moscou

moni del fet lamentable, Pla il·lustra la interlocutora sobre què és l'“ànima eslava” o, més concretament, la “rusa”. En el viatge, Pla visita Andreu Nin, que en aquell moment ocupava una regidoria a l'Ajuntament de Moscou i un alt càrrec dins els sindicats soviètics, i que es desplaçava amb cotxe oficial pel país i per anar a la datxa que el règim li havia assignat. Pla, propietari rural, no pot manifestar simpatia per l'anarquista convertit en comunista. Li aplaudeix només les traduccions de Tolstoi i Dostoievski. Es plany de la seva mort a mans d'uns sicaris de Stalin durant la guerra espanyola.

Ara entrem en el nus: en la visita, Pla porta un exemplar d'*A l'altra riba*, d'Aleksandr Herzen, un socialista rus del XIX emigrat a Londres. Una provocació, una altra, si es té en compte que aquest senyor sostenia que cap generació s'ha de sacrificar per la propra en nom de qualsevol ideal, i que Nin acabava de manifestar a Pla que la revolució russa, amb les seves incomoditats, es trobava en procés, projectada al futur. El robatori de la ploma no era sinó una reminiscència burgesa que el comunisme corregiria. Diu Herzen: “La finalitat de cada generació és la generació mateixa.” Pla comenta, basant-s'hi: “Donar com a finalitat de la vida col·lectiva la possessió d'un futur no ja incert i insegur sinó literalment impossible és una autèntica follia, una criminal follia.” Dos catalans radicalment diferents enfrontats en la cambra que Nin ocupava. Pla vol obviar que el present és fruit de moltes agitacions successives. Nin, que moltes han fracassat. El revolucionari va anar a engegar l'estufa. Prengué el llibre, i el tirà dins. La seva dona “feu un somriure blanc, càndid, pueril”, diu Pla.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/wqtjui>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

4.946.788,16 euros

Prop de cinc milions d'euros de multa (perquè això és una multa, diguin el que diguin, i no pas un retorn dels diners). Aquest és el preu que hauran de pagar els organitzadors del 9-N del 2014, aquella consulta en què tots plegats vam assajar això de desobeir l'Estat i en què jo –i probablement vostè– vam participar. Una condemna espectacular, injusta, que sona a venjança i que recau sobre unes persones que s'hi van jugar no només la inhabilitació (que no és un preu menor, perquè per a alguns d'ells els ha representat deixar la política activa), sinó el patrimoni personal. “És una aberració jurídica”, deien ahir els condemnats en un comunicat. “I una aberració política”, hi afegia l'expresident Artur Mas. “I una aberració moral”, hi afegeixo jo. Perquè és indignant el que està fent l'Estat en aquest cas. El Suprem no va trobar que Homs hagués malversat diners i el TSJC no

“La condemna del Tribunal de Comptes demostra que l'‘A por ellos!’ va començar molts anys enrere

va trobar tampoc que ho haguessin fet ni Mas ni Ortega ni Rigau. Però, tot i això –*Ahora van a ver!*–, el Tribunal de Comptes els condemna a pagar, solidàriament, 4,9 milions d'euros. Vostès s'han parat a comptar què són 4,9 milions d'euros? Doncs això, el patrimoni personal de molts d'ells, perquè les aportacions de l'ANC com a fiança –les de vostè i jo– van fer curt. I això

és el que buscaven. Fer mal. L'‘A por ellos!’ del 9-N, que és aquesta sentència, és molt gros. I com que ara encara estem paint les peticions de condemnes per als presos de l'1-O, correm el perill de no adonar-nos del que representa aquesta sentència. Van voler deixar fora de joc Mas –en aquest cas, no ens enganyem, la CUP també hi va col·laborar–, Homs, Rigau i Ortega, i ara hi volen deixar també els altres condemnats que mai citem però que també hi són: Jordi Vilajoana, Lluís Bertran, Josefina Valls, Jaume Domingo, Ignasi Genovès i Teresa Prohías. Aquests, senyors meus, s'hi van jugar la inhabilitació i, ara ja ho sabem, el patrimoni personal. Aquest és l'Estat que tenim, el de l'‘A por ellos’. I els *ellos* som nosaltres, començant pels que vam votar ja no l'1-O sinó el 9-N. És per això que aquesta sentència no es pot acceptar. Perquè també va en contra de vostè.

EDITORIAL

La justícia del ‘PPSOE’

La renovació del Consell General del Poder Judicial s'ha desencadenat amb una celeritat poc habitual en una negociació a dues bandes entre l'actual ministra de Justícia pel PSOE, Dolores Delgado, i el seu predecessor en el càrrec pel PP, Rafael Catalá. Més enllà de l'intercanvi de cromos que ha originat la designació del president i dels 20 vocals que formen el CGPJ, el que es constata una vegada més és que l'òrgan de govern dels jutges no s'articula a partir de criteris de professionalitat i competència, sinó a partir de criteris polítics, i això certifica la dependència judicial respecte del poder polític.

El desprestigi de la justícia espanyola és un fet constatat, que el recent escàndol del canvi de sentència per a les hipoteques o la resolució del Tribunal Europeu de Drets Humans, que ha acusat els tribunals espanyols de parcialitat contra Arnaldo Otegi, només han fet que actualitzar. El fet que el PSOE i el PP s'ho manegin entre ells per decidir la composició del nou CGPJ, en comptes de renunciar a aquesta quota de poder i influència a favor de les associacions judicials no ajuda en res a millorar la imatge del mateix organisme i encara menys a combatre l'actual descrèdit de la justícia a l'Estat espanyol.

L'elecció de Manuel Marchena com a nou president del CGPJ situa l'autor intel·lectual del procés contra l'1-O al marge del judici, però al capdavant del Tribunal Suprem i del poder judicial espanyol. El seu substitut com a president del tribunal que jutjarà els presos polítics catalans, Andrés Martínez Arrieta, senyalat fa poc pel mateix TEDH per haver-se negat a investigar les tortures als membres d'ETA Portu i Sarasola l'any 2011, no augura el rigor i la imparcialitat necessaris perquè sigui un judici just.

De reüll

Marga Moreno

Contra la fatalitat

Roda el món i torna al Born, i sempre que es parla de poder, per un motiu o un altre, desemboquem en els grans pensadors que l'han sabut descriure amb idees i paraules. El poder judicial i totes les formes de judicatura que ens envolten han estat aquests dies més que mai a l'aparador mediàtic. A la majoria de converses i tertúlies, malgrat l'esperit crític que les presideix, la sensació més general és la de la indefensió del ciutadà, la d'una certa fatalitat, no resignada, però sí impotent, davant del mall “corrector” de les grans fonts de poder, en aquest cas

ogades. Tot i l'esperit crític, les converses mostren la indefensió del ciutadà

A No n'hi ha prou amb dir no, Naomi Klein recorda que “a les societats decents, la gent hauria de sentir que té drets”, però tanmateix, i davant d'injustícies manifestes, tot sovint ens quedem inermes, sedats, amb el perill que, com també indica Klein en el mateix assaig, com que “la política

odia el buit, si no s'ha omplert d'esperança (i de combat, pacífic, però bel·ligerant, hi afegeixo jo) hi haurà algú que l'omplirà de por”. I no cal ser gaire saberut per adonar-se que no hi ha res al món que distorsioni tant la realitat com la basarda. Cal ser honestos i no perdre de vista les pròpies limitacions, però tampoc cal entomar-ne d'imposades. Si deixem que la injustícia s'instal·li i s'enquisti, les generacions futures, ja prou castigades per la crisi i l'escassetat de perspectives, es trobaran envoltades d'una societat mesella. Cal donar exemple de tossudes, pacífica, però tenaç.

Les cares de la notícia

MINISTRA DE JUSTÍCIA

Dolores Delgado Monopoli judicial

Per molt que s'omplin la boca cada dia amb la independència judicial, l'opaca negociació entre el PSOE i el PP –i l'exclusió de la resta de partits– per designar els membres i el president de l'òrgan de govern dels jutges (CGPJ) retrata perfectament què es pot esperar del poder judicial espanyol.

SUBDIRECTOR DE L'AGÈNCIA DE SALUT PÚBLICA

Joan Colom L'alcohol preocupa

L'Agència de Salut Pública de Catalunya posa en marxa una campanya de prevenció del consum d'alcohol; una iniciativa necessària a la vista de l'estudi que situa en un 20% els joves d'entre 14 i 18 anys que s'han emborratxat alguna vegada en l'últim mes i en un 10% els adults que beuen alcohol cada dia.

VIOLONCEL-LISTA

Lluís Claret Torna el Trio Barcelona

El Trio Barcelona, format pels germans Lluís i Gerard Claret i Albert Attenelle, va ser un dels primers grups de cambra catalans entre el 1981 i el 1994, en què es va separar per motius professionals. Ara, durant una setmana, torna per celebrar els 50 anys dels Claret com a músics professionals.

Tal dia com avui fa...

1 any

Es trenca el pacte

L'opció de trencar l'acord a Barcelona s'imposa amb el 54% de vots en la consulta interna entre les bases de BComú.

10 anys

Retrets mutus

José Montilla i Artur Mas es retireuen mútuament la crisi. El líder de CiU reclama "lideratge" a Montilla i aquest exigeix "rigor" a Mas.

20 anys

Advertiment

El president del PNB, Xabier Arzallus, adverteix que el partit es mobilitzarà si el govern no acosta presos al País Basc abans de Nadal.

Full de ruta

Miquel Riera

Fets inventats, càstig real

Viatgem set mesos enrere. Matinada del 10 d'abril. Viladecans i Esplugues de Llobregat. Desenes de guàrdies civils amb passamuntanyes i amb armes llargues irrompen als domicilis de Tamara Carrasco i Adrià Carrasco, dos membres dels CDR de les dues poblacions del Baix Llobregat. L'Adrià aconseguix escapar-se pel darrere de casa seva –una badada absolutament vergonyosa per a qualsevol cos policial, però ja se sap que a la Guàrdia Civil sembla que els seus li perdonin tot, fins i tot que no trobés cap urna l'1-O!–, mentre que Tamara és detinguda.

Les acusacions sobre els dos joves són terribles: terrorisme, rebel·lió i sedició. Les proves aportades per la Guàrdia Civil –en el cas de la Tamara, una careta d'en Jordi Cuixart, un xiulet, un llibre sobre la CGT i un àudio de WhatsApp cridant a la mobilització ciutadana– són del tot ridícules, en la línia dels escrits de ciència-ficció aportat pel cos per criminalitzar el procés.

Interior i la Guàrdia Civil s'inventen les acusacions i els jutges, com xaiets, al darrere. Qui pagarà el dany moral infligit a la Tamara i l'Adrià?

En la recerca de proves contra l'Adrià, i així ho denuncia la seva mare, més ridícul policial si fos possible: fan passar per metxes unes cordes. Res de consistent, per tant. Foc d'encenalls, com ja es va veure el primer dia a l'Audiència Nacional –que va desestimar els delictes més greus– i s'ha comprovat de nou ara, quan, incomprendiblement sis mesos després, ha acabat enviant el cas als jutjats catalans. I a quin? Als deganats provincials. És a dir, a cap en concret, perquè l'acusació no s'aguanta.

Era, i és, una operació política, policial i judicial, amb ministres, delegats del govern, policies i jutges implicats, que haurien d'acabar pagant d'alguna manera tot el dany moral que han infligit a la Tamara i l'Adrià i als seus. La primera, per cert, confinada encara a Viladecans, i de baixa laboral. El segon, a l'exili. Lluny de casa, de la família i dels amics. Castigats tots dos per un estat que no dubta a utilitzar tots els seus recursos –tinguem-ho ben present– per esclafar la llibertat. O teniu cap dubte que la Tamara i l'Adrià no més són els primers d'una llarga llista?

Tribuna

Santiago Vilanova. Periodista

El fracàs de Ciutat Vella

Fa més de trenta anys que visc al Raval i que em moc per Ciutat Vella, on la qualitat de vida era raonablement dolça. Rebíem la contaminació atmosfèrica del parc automobilitic com tota la població, però no era tan greu com el que ha provocat el dièsel. Algun ciutadà farà un dia una demanda contra l'Ajuntament responsable de no posar remei a aquest càncer massiu? Passejar per la Rambla era agradable. El comerç era amical i proper. Els robatoris als domicilis eren una excepció, no una notícia quotidiana com són ara.

EL TURISME DE MASSES, l'especulació immobiliària, el narcotràfic, els top manta i els nous enginyers de desplaçament personal han convertit Ciutat Vella en una disbauxa. La socialització de l'espai urbà és això? L'anarquia és tal que veig molt difícil que una nova governança pugui capgirar aquesta inèrcia d'incivisme. Sortir de casa s'ha convertit en un perill, ja per la vorera pots topar amb un ciclista, un *skater* (la seva tolerància ha degradat la plaça dels Àn-

gels i el Macba), un *segway* o un *hoverboard* (patinets elèctrics) circulant a més de 20 km/h. És el risc que patim al servei de l'anomenada "micromobilitat" que s'ha deixat introduir sense abans regular-la. El resultat és que els seus usuaris han esdevingut el terror de les voreres. I ja es parla que les empreses triplicaran els patinets en els propers cinc anys i que desplaçaran la bicicleta.

ELS ANYS 70 vaig ser un defensor de l'ús de la bicicleta sempre que hi hagués una disminució del transport contaminant i es regulés a favor del vianant. Ara a Ciutat Vella fins i tot alguns dels ciclistes surten del seu carril i puguen a les voreres. El districte és un camp que pugui, un *totum revolutum*, mentre l'activista Gala Pin diuen que es passa el dia mirant les musaranyes (com ironitzen alguns veïns decebutos per la seva ineficàcia tasca participativa). També és cert que tampoc se'n va sortir l'exregidora socialista Itziar González (2007-2009), que va acabar dimitint amenaçada per les màfies que seguei-

xen dominant el districte. Rescatar la Rambla desnaturalitzar-la amb tres places? La reforma que ha presentat ara l'arquitecte serà inútil si, prèviament, no s'aprova un tractament global i d'urgència per a Ciutat Vella que comporti un decreixement del turisme. I el lobby del sector vol ampliar el port per rebre més vaixells de creuer!

LA BRUTICIA i el deteriorament de l'asfalt donen la imatge d'una ciutat d'una economia de misèria. On va el diner de la taxa turística, senyora Colau? Ciutat Vella reclama triplicar els pressupostos de neteja i de seguretat i exigeix organitzar-se com un Ajuntament bis. Avui ha esdevingut tan important qui regenta la Casa Gran a la plaça de Sant Jaume com qui governa a la plaça Bonassués. Ada Colau ha esdevingut un gran desencís (tot i reconeixent que no ha tingut prou suports institucionals). On trobarem, però, l'alternativa? Barcelona no pot resistir quatre anys més d'inoperància i verborrea pseudorevolucionària o iniciar una aventura neoliberal de més creixement.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Sanchis i Arrimadas

Les persones intel·ligents no discuteixen i, fora de casos molt puntuals, sempre es posen d'acord. En canvi, si discuteixes amb persones de poca llum mai aconseguiràs posar-t'hi d'acord, que és el que li va passar, al senyor Sanchis, en entrevistar la senyora Arrimadas. És com picar ferro fred, mai aconseguiràs doblegar-lo. Gent d'idees fixes, igual com ho va ser el seu pare quan exercia d'agent de la Policia Nacional a la ciutat de Barcelona. La seva filla ho porta a la sang, ho ha heretat, i les malalties genètiques del sistema sanguini no es curen amb exsanguinotransfusions, són cròniques i de per vida.

Va fer el paper de la trista figura i va aconseguir guanyar el premi Guinness World Records fent referència al minso nombre d'espectadors en una entrevista televisiva i pactada.

Una xifra vergonyant, delirant, la d'una senyora que es vanta de ser la cap d'una oposició que de virtuts, fora de l'odi i la venjança, tan sols pot presumir de fatxa i intolerant. Amb tres minuts d'entrevista em vaig veure obligat a canviar de canal, els meus ulls i oïdes no estaven en concordança amb les execrables paraules i expressions maldestres d'una senyora que, si d'una cosa pot presumir, és d'odi vers Catalunya i els catalans.

PERE MANUEL GIRALT PRAT
Sant Just Desvern (Barcelonès)

Igualtat en el món de l'esport

35.000 dones van assistir a la cursa de la dona i jo vaig ser una d'elles. Ha sigut el primer any que he fet la cursa, però estic ben segura que repetiré. Dones de totes les edats unides per demanar a la societat la igualtat entre gèneres és admirable i molt emocionant. Ja és

l'hora que les dones tinguem visibilitat en el món de l'esport i que el món entengui que les dones som iguals de capaces que els homes per realitzar tot allò que ens proposem. Prou de veure només futbol, bàsquet i waterpolo masculí per la televisió. Assolim d'una vegada la igualtat entre gèneres en tots els àmbits de la societat.

RAQUEL BOTEY LLUCH
Barcelona

I, a més a més, hipocresia

Diumenge passat, el president francès Macron, en una cerimònia a l'Arc de Triomf, amb l'assistència de molts caps d'estat i de govern, va fer una crida solemne a defensar la pau. A El Punt Avui del mateix dia hi ha un magnífic article de Carme Vinyoles, concís i contundent, titulat *Dues bales per persona*, en què s'indica que cada any es fabriquen 14.000 milions de bales i en

què es denuncia l'increment de les exportacions europees d'armes, la major part de França, Espanya, el Regne Unit, Bèlgica, Itàlia, Holanda i Alemanya, els governants dels quals eren presents en aquell acte, hipòcrita, d'enaltiment de la pau. És molt paradoxal el lloc on es va celebrar l'acte, l'Arc de Triomf, que és una desaforada exaltació de patriotisme imperialista. A les cares interiors de l'arc hi ha inscrites batalles guanyades als enemics amb els noms de 558(!) generals. Hauria estat més adient que en aquesta commemoració del final de la I Guerra Mundial, amb 8 milions de persones mortes (un terç de les quals civils, no combatents), els caps d'estat i de govern s'haguessin adreçat al món per demanar perdó per haver causat, per la seva ambició de domini disfressada de patriotisme, danys tan grans i irreparables.

RAMON TERRADAS PRAT
Barcelona

La frase del dia

“El Suprem ha fet actuacions molt dubtoses en la instrucció de l'1-O”

Miquel Iceta, PRIMER SECRETARI DEL PSC

Tribuna

Jaume Nolla. Periodista

Zelotes

Ens han titllat de somiatruites, il·lusos, utòpics, llunàtics, page-sots, colla de ximpls que vivim en un món de fantasia... escarnis que venien tant d'espanyols que sempre han menyspreat tot el que fa referència al nostre país, de la llengua a la bandera, com de diversos sectors nacionalistes catalans que practicaven la política de peix al cove. A mesura que el desig d'independència a Catalunya anava socialment en augment, els penjaments van créixer també en mala intenció: exaltats, fanàtics i, fins i tot, terroristes. I quan ja s'ha vist clar que això de la independència no era pas una flor que feia estiu, els disbarats ja han sortit de mare: nazis, supremacistes... i des d'un sector presumptament sobiranista, ens han penjat una llufa que vol ser tan denigrant com les d'antany: hiperventilats. D'aquest sector ens ha arribat el darrer cop de tralla verbal. Darrerament, es veu que també som puristes i zelotes.

TOTS AQUESTS QUE HEM REBUT aquestes mostres d'"amor incondicional" som els que hom podria etiquetar com patriotes honestos no adscrits a cap partit polític, però que cerquem la total llibertat de Catalunya, peti qui peti. Potser aquest és el nostre mal. Potser això ens fa ser especialment perillosos. Quan aquell qui es creu pastor té ovelles del ramat que no pot cridar a l'ordre o amenaçar-les amb llevar-los la menjadora, és evident que cal foragitar-los de la vida pública amb tota mena d'acusacions.

DELS ZELOTES se'n parla als evangelis escassament. Mateu, Lluç i Marc i algun apunt dels Fets dels Apòstols esmenten un dels deixebles, Simó, com a un possible zelota. Titllar-nos de zelotes com a sinònim de gent intransigent i de radicalisme esverat és un afront fet amb mala jeia. I aquesta mala fama

neix arran de la veu (l'única) d'un dels primers historiadors del poble jueu, que, alhora, fou clarament un traïdor. Flavi Josep (nat com a Iossef ben Mattitiah, "Josep, fill de Maties") escrivia per als romans que havien destruït llur país. Parla en tercera persona, la qual cosa ja diu molt del tarannà de l'individu. I tot i que en algunes obres es vol fer perdonar, en realitat fou un col·laborador actiu i guia de l'exèrcit exterminador que destruï el Temple de Jerusalem i, de retruc, tot el seu poble sencer. Flavi Josep parla dels zelotes extremistes (avui en dirien terroristes) explicant que feien guerra de guerrilles contra Roma i que, quan calia, feien passar a millor vida els col·laboracionistes com ell.

PERÒ AQUEST BOTIFLER del segle I de la nostra era no explica com de tips estaven la majoria del poble de Judea contra els invasors romans i els procuradors que actuaven com a caps mafiosos en cohabitació amb saduceus i la família reial herodiana. No explica tampoc com les queixes dels jueus contra els abusos topaven amb la indiferència i el menyspreu de les autoritats (tant romana com jueva). I un cop els zelotes

“Tenim un excés de Gandhi o Mandela, i ens falta, com el pa que mengem, un Ben-Gurion, un Moshe Dayan, un Yitzhak Rabin...”

han aconseguit el control de Jerusalem, Flavi Josep afirma dir-los: "Canvieu de parer ans no passi alguna cosa irreparable... Encara hi sou a temps d'acceptar l'omnipotència de Roma!" Només cal que canvieu Roma per Madrid, i sentireu la veu d'algun polític al Parlament de Catalunya. Sí, els zelotes van perdre. I va venir la diàspora. Però es van mantenir fermes en el seu ideal i, avui dia, després de mil i una desgràcies, tot el poble jueu ha pogut tornar a la terra que els pertany.

UNA CONSIDERACIÓ FINAL: si volem examplar bases, no fora bo comptar amb els que simplement som patriotes? No fora bo comptar amb certes elits tot fent-los observar els avantatges que per a ells també hi hauria si fòssim un país independent? Per què sempre la base s'ha d'ampliar cap a unes certes esquerres, les quals, s'ha demostrat històricament, a l'hora de la veritat no els ha interessat mai la independència de Catalunya?

LA MANIPULACIÓ i el victimisme són les armes d'aquells que no tenen cap més eina per lluitar, ni tan sols la intel·ligència. La pega d'aquest país: tenim un excés de Gandhi o Mandela, i ens falta, com el pa que mengem, un Ben-Gurion, un Moshe Dayan, un Yitzhak Rabin... o, si voleu, un Orde Wingate. Potser aquesta és una altra pega que tenim els patriotes catalans honestos i sense adscripció política. Majoritàriament, som sionistes. Per nosaltres, l'estat d'Israel és un exemple a seguir, com ho fou Irlanda per als nostres avantpassats nacionalistes a principis del segle XX. Ara com ara, a Catalunya, ambdues referències estan mal vistes. Fins i tot n'hi ha que fan servir el mot sionista com un insult, però ja sabem com d'agosarada és la ignorància. Ja no ens ve d'aquí. Tanmateix, no perdem l'esperança.

De set en set

Enric Serra

Ni Estat, ni Iglesias

Encara que el títol d'aquest article recordi una antiga consigna anarquista —ni déu, ni pàtria ni rei—, la intenció amb

què la fem servir avui és més modesta: només pretén ser un comentari a les manifestacions fetes durant aquest cap de setmana passat per Ada Colau i per Pablo Iglesias. Tant l'alcalde de Barcelona com el líder de Podem reclamen que el PDeCAT i ERC donin prioritat als avantatges que els pressupostos del govern espanyol de Pedro Sánchez tindran per a les classes treballadores i que, alhora, serveixin per a impedir unes noves eleccions estatals que podrien portar al triomf de la dreta.

Tant l'una com l'altra haurien d'entendre que a l'independentisme català li serveix de ben poc que a Espanya hi governi la dreta o l'esquerra. Per més que sigui veritat que el govern socialista manté una formalitat més amable que la caverna conservadora, si cap de les dues està disposada a acceptar que la qüestió catalana només té una via de solució, que és la del referèndum, poc marge queda per fer la política que la societat catalana reclama.

I no serveix per a res treure el comodí de la justícia social: aquesta no ve determinada per l'eventualitat d'uns pressupostos sinó per una acció política i legislativa prèvia de més recorregut i de més profunditat, que per ara no s'ha vist ni en el govern actual ni en la llarga etapa d'oposició viscuda pel socialisme espanyol. Gràcies a ell, i a la sincopada trajectòria de Podem, la dreta no ha de tornar perquè encara hi és, infiltrada en totes les estructures de l'Estat i de l'economia. Menys excuses i discursos i més valor.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Els impulsors del 9-N han de pagar 4,9 milions

El Tribunal de Comptes condemna Artur Mas i nou responsables més a sufragar la consulta

Pressió per anul·lar els judicis franquistes

ERC presenta una esmena a la llei de memòria i recorda al PSOE que s'hi va comprometre

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El bipartidisme tria Marchena

AVAL El PSOE i el PP relleven Lesmes al Tribunal Suprem per un magistrat igual de conservador i de defensor de la tesi de la rebel·lió **1-0** El judici del procés serà presidit per Martínez Arrieta, més moderat **GIR** El CGPJ passa a tenir majoria progressista

David Portabella
MADRID

El bipartidisme va revifar ahir després que Pedro Sánchez trenqués la relació amb Pablo Casado, el 24 d'octubre, i el PSOE i el PP van anunciar un acord per renovar la cúpula del poder judicial, un front de batalla per promocionar jutges afins. L'acord fixa que el relleu de Carlos Lesmes com a president del Consell General del Poder Judicial (CGPJ) i alhora del Tribunal Suprem serà el fins ara president de la sala segona o penal de l'alt tribunal, el canari Manuel Marchena, de 59 anys i igual de conservador i de defensor de la teoria de la rebel·lió violenta a Catalunya. El ball de cadires no permetrà a Marchena presidir el tribunal que al gener jutjarà els líders del procés, i la responsabilitat serà per al veterà Andrés Martínez Arrieta, de 63 anys, menys conservador i membre de l'associació Francisco de Vitoria.

Tot i que Lesmes no marxa fins al 4 de desembre, el PSOE i el PP han negociat un acord amb discreció en ple descrèdit del Suprem per la inèdita revisió d'una sentència sobre l'impost hipotecari per acabar donant la raó a la banca i obligant el client a pagar. En l'acord, el PP hi obté la col·locació com a president d'un home molt conservador i, a canvi, el PSOE s'assegura una majoria progressista en el po-

Premi als "serveis prestats"

"Perplexitat", "premi" i constatació de similituds de tarannà entre el PSOE i el PP. Així van reaccionar les formacions catalanes al nomenament de Manuel Marchena. El portaveu de JxCat, Eduard Pujol, va ser contundent i ho va considerar un "disbarat més", ja que palesa que no hi ha diferències entre el PSOE i el PP per posar-se d'acord en el que els interessa, com ara premiar "el cervell ideològic de la repressió contra l'independentisme". Hi coincidia la portaveu d'ERC, Marta Vi-

lalta: "És una recompensa pels serveis prestats", va dir, i posava en relleu que totes les persones que han actuat contra l'independentisme "tenen premi". Pel president del PDeCAT, David Bonvehí, el nomenament "no dona esperances" de cara al judici, perquè l'acabarà portant un altre "jutge afí". Finalment, pel portaveu de Catalunya en Comú, Joan Mena, no es pot parlar de "renovació" de la cúpula del poder judicial perquè l'escollit no té un perfil progressista ni és una dona. ■ J.A.

Les frases

“Marchena no podrà jutjar els líders independentistes si presideix el CGPJ i el Tribunal Suprem”

Carmen Calvo
VICEPRESIDENTA ESPANYOLA

“El PP i el PSOE han premiat el cervell ideològic de la repressió contra l'independentisme”

Eduard Pujol
PORTAVEU DE JXCAT

“Marchena és dels millors juristes de les últimes dècades i té el respecte de tota la professió”

Pablo Casado
PRESIDENT DEL PP

“El judici el portarà ara un altre jutge molt proper a les tesis que s'han defensat fins ara”

David Bonvehí
PRESIDENT DEL PDECAT

der judicial. Perquè, dels vint vocals, el PSOE en situa onze juntament amb Podem, i al PP li corresponen els altres nou.

Tot i que a la pràctica l'acord sobre el CGPJ és un plat que han de cuinar el PSOE i el PP -al Congrés

s'exigeix una majoria reforçada de tres cinquenes parts-, formalment el nom de Marchena ha de ser votat pels vint membres de l'òrgan de govern dels jutges com si fos una idea que neix d'ells. "És el primer cop que es coneix

el president abans que els vocals", va denunciar el portaveu de Jutges per a la Democràcia, Ignacio González Vega.

Prada, Seijo i Espinosa

Entre els nous vocals, hi haurà més rostres progressistes: José Ricardo de Prada, que va jutjar la primera etapa del cas Gürtel i va acreditar la caixa B del PP; José María Fernández Seijo, el jutge mercantil que va portar l'abús de les clàusules sòl a Luxemburg i va derrotar la banca; Carmen Sáez Lara, catedràtica de dret del treball; la fiscal feminista Pilar Fernández Pérez, i la presidenta de l'Audiència de Navarra, Esther Erice.

El PP, al seu torn, es disposa a promocionar l'exdirectora de l'escola judicial Gema Espinosa, que és la dona de Llarena.

Apartar Atutxa i Garzón

Si bé al Madrid oficial aviat es va obrir pas una versió segons la qual el judici del procés i la redacció de la sentència queda ara en mans de Martínez Arrieta, més moderat, el cas és que Marchena serà el seu superior jeràrquic i l'home fort del Suprem en el quinquenni 2019-2024. Amb Pablo Llarena com a instructor de l'1-0 i amb Lesmes com a president del Suprem, el tercer vèrtex del triangle de la teoria de la rebel·lió violenta ha estat Marchena des de la sala segona de l'alt tribunal, que ell presideix des del 2014

Manuel Marchena serà el nou president del Consell General del Poder Judicial ■ EFE

L'APUNT

Idees que jutgen
altres idees

Òscar Palau

El poder judicial és independent del legislatiu i l'executiu i això, però el PSOE i el PP pacten un cap de setmana i es reparteixen el nomenament de l'òrgan de govern dels jutges. I llavors ens tornen a dir allò que n'hi ha de conservadors i de progressistes. És a dir, els trien i classifiquen segons idees polítiques, acceptant que la llei és interpretable segons com pensin... cosa del tot acceptable

fins a l'instant que el que es duu a judici són altres idees, i diferents de les seves. No sé si Arrieta serà més tou que Marchena –no costa gaire, si bé també volien fer creure que Larena ho era al costat de Lamela–, però no deixa de ser algú elegit, i vist per l'opinió pública, en clau política que jutjarà gent per voler fer realitat les idees que van guanyar a les urnes. I aquí grinyola tot.

i al capdavant de la qual ja va condemnar Francesc Homs pel 9-N. "Això no és casa seva, això és el Tribunal Suprem", va etzibar a Homs durant el judici el febrer del 2017. Que Marchena és implacable en el judici de la dissidència ho demostra la singularitat de lluir en el full de serveis dues inhabilitacions, la de l'expresident del Parlament basc Juan Mari Atutxa, per no haver dissolt el grup Sozialista Abertzaleak, i la del jutge Baltasar Garzón, per unes escoltes il·legals del cas Gürtel.

Un tribunal progressista

Amb el salt de Marchena, el tribunal que jutjarà els presos polítics es queda amb un seient buit, que previsiblement ocuparà Susana Polo, de la progressista Jutges i Jutgesses per a la Democràcia, que farà perdre

El tribunal de l'1-O no tindrà majoria conservadora ja sense Marchena

la majoria als conservadors. Així que el tribunal de l'1-O serà de majoria progressista i integrat per Martínez Arrieta, Juan Ramón Berdugo, Luciano Varela, Antonio del Moral, Ana María García Ferrer, Andrés Palomo i Susana Polo.

El líder del PP, Pablo Casado, que al setembre va veure com l'actual Suprem enterrava el cas del seu màster a la Universitat Rey Juan Carlos, es va desfer aahir en elogis cap a Marchena: "És dels millors juristes de les últimes dècades i té el respecte de tota la professió." A Ciutadans, Albert Rivera denuncia que el PP i el PSOE fan del poder judicial "un supermercat" on "la majoria la té Podem". Si bé la vicepresidenta Carmen Calvo recalca que Marchena quedarà fora del judici de l'1-O, Podem no comparteix l'elecció d'un home dretà i hauria preferit una dona per presidir el Suprem. "Cal feminitzar el poder judicial", avisa la portaveu de Podem, Noelia Vera. ■

El jutge discret

Redacció
BARCELONA

Amb vint anys com a jutge de la sala penal del Tribunal Suprem, el discret Andrés Martínez Arrieta (Logronyo, 1955) acapararà aviat tota l'atenció ja que segurament serà el president de la sala que jutjarà els independentistes catalans, en substitució de Manuel Marchena, candidat del govern espanyol i del PP a presidir el Consell General del Poder Judicial (CGPJ). Marchena era alhora el president i el ponent del tribunal que havia de redactar la sentència de la vista per rebel·lió en ser el més antic dels set magistrats que formen la sala penal, requisit que també compleix Martínez Arrieta.

Els que coneixen Martínez Arrieta el defineixen com un jutge de caràcter discret i prudent, de tracte amable i força correcte, segons informa Efe. Destaquen d'ell el prestigi i el sentit de la responsabilitat d'un magistrat que es va convertir ja fa diverses dècades en el vocal més jove del CGPJ.

Considerat més moderat que Marchena, Martínez Arrieta va formar part del comitè fundador de l'associació judicial Francisco de Vitoria, tot i que el seu activisme judicial s'ha reduït força en els darrers anys, segons expliquen fonts judicials.

Abans d'arribar al Suprem, va ser jutge de primera instància i instrucció d'Azkoitia (Guipúscoa), també va passar pel jutjat d'instrucció número 11 de Madrid i la secció setena de l'Audiència de Madrid. Va obtenir una plaça en el gabinet tècnic del Tribunal Suprem el

Va redactar la sentència per mantenir la inhabilitació d'Otegi per a càrrec públic fins al 2021

1989 i una dècada després es va convertir en el primer membre més jove de la sala penal de l'alt tribunal, quan tenia 43 anys.

Des de llavors, ha assumit casos de gran rellevància com ara la ponència de la sentència que va mantenir la inhabilitació del dirigent *abertzale* Arnaldo Otegi fins al 2021, tal com havia resolt l'Audiència Nacional per haver intentat reconstruir la il·legalitzada Batasuna. Precisament, la setmana passada el Tribunal Europeu de Drets Hu-

mans va resoldre que Otegi no havia tingut un judici just, però no obliga a repetir el judici ni tampoc obliga l'Estat espanyol a indemnitzar-lo. El tribunal europeu, tal com exposava la defensa d'Otegi, va confirmar "l'aparent parcialitat" de la jutgessa de l'Audiència Nacional Ángela Murillo, que va formar part del tribunal que va dictar la condemna contra Otegi i que durant la vista feia comentaris en què opinava.

No obstant això, el cas més mediàtic del magistrat va ser com a jutge d'instrucció a Madrid. Als anys vuitanta, Martínez Arrieta va instruir el famós sumari per la desaparició de Santiago Corella, *El Nani*, un delinqüent comú detingut el 13 de novembre del 1983 per funcionaris de la policia judicial de Madrid i posteriorment desaparegut. Abans d'arribar al Suprem, Martínez Arrieta també va tenir la instrucció del sumari per l'incendi dels magatzems Arias, en què van morir deu bombers.

Martínez Arrieta ja formava part dels set membres de la sala penal que jutjaran els independentistes catalans. Fins ara, la sala s'ha expressat per unanimitat fets cabdals com ara mantenir els nou presos polítics tancats, fins i tot per afrontar el seu judici. Les defenses, precisament, han anunciat que tornaran a demanar la seva llibertat provisional ja que consideren que no hi ha cap risc, ni de fugida ni de reiteració delictiva. ■

El perfil
Andrés Martínez Arrieta

Considerat més moderat que Marchena, va ser un dels fundadors de l'associació judicial Francisco de Vitoria. Amb 43 anys, va ser el jutge més jove a accedir a la sala penal del Tribunal Suprem. Entre els seus casos més mediàtics, hi ha el de la desaparició d'El Nani'

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Les defenses dels independentistes no esperen més imparcialitat

■ La sala que els jutjarà s'equilibra amb tres jutges de JJxD, tres de conservadors i el president, de la Francisco de Vitoria ■ El judici podria endarrerir-se fins al febrer

M. Piulachs
BARCELONA

Els defensors dels independentistes catalans van entomar amb fredor ahir el canvi de president i ponent de la sala penal que els jutjarà per rebel·lió, amb la candidatura de Manuel Marchena com a nou president del Tribunal Suprem i del Consell General del Poder Judicial (CGPJ). "El substitut no pot ser pitjor, però no hi ha res que ens faci pensar que sigui més imparcial", afirmava ahir un dels penalistes. Els advocats van definir Marchena com a "bel·ligerant" i "molt motivat" contra la causa catalana, acció de la qual consideren més "moderat" Andrés Martínez Arrieta, que és el que té més números de presidir i redactar el judici en ser el més veterà de la sala. El judici es podria ajornar fins al febrer per aquests canvis.

Amb la marxa de Marchena, ha d'entrar un nou magistrat per constituir el tribunal excepcional de set magistrats (normalment són cinc). Tot indica que serà Susana Polo, de Jutges i Jutgesses per la Democràcia (JJxD). Si és així, el tribunal que jutjarà la causa independentista

Torra rebia al Palau de la Generalitat els cinc síndics electorals de l'1-O ■ JORDI BEDMAR

Torra rep els síndics electorals per donar-los suport

El president de la Generalitat, Joaquim Torra, rebia ahir al Palau els síndics electorals de l'1-O per mostrar-los el suport del govern davant la petició de dos anys i nou mesos de presó que els demana la fiscalia. La fiscalia de l'Audiència de Barcelona els acusa d'usurpació de funció pública

i desobediència, tot i que Jordi Mata, Marc Marsal, Marta Alsina, Tània Verge i Josep Pagès no van portar a terme cap funció perquè van dimitir en ser advertits pel Tribunal Constitucional, que els va imposar 12.000 euros de multa diaris –la sanció finalment va decaure perquè l'organisme

s'havia dissolt abans de l'1-O. Els síndics, que ja han portat el TC al Tribunal d'Estrasburg per vulneració de drets, defensen que no van cometre cap delictes penal perquè la celebració d'un referèndum no ho és i perquè van donar resposta a un encàrrec parlamentari. ■ X.M.

s'equilibrarà amb: tres magistrats progressistes (Polo, Ana María García Ferrer i Luciano Varela) i tres de conservadors (Antonio del Moral, Andrés Palomo i Juan Ramón Berdugo),

més el president, que és de l'associació Francisco de Vitoria.

Vers la composició del tribunal, les defenses també recorden que, tot i tenir l'etiqueta de *progressistes*,

ni Varela ni Ferrer han fet un vot particular, ni tan sols perquè els nou presos polítics tinguin la llibertat provisional. Amb tot, la unanimitat en la sentència podria trontollar. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

Evitar el bloqueig judicial

El govern espanyol ha anat per feina i vol evitar situacions de bloqueig. En un temps rècord s'ha determinat que el jutge dels fets de l'1 d'octubre, el conservador Manuel Marchena, presidirà el Consell General del Poder Judicial i el Tribunal Suprem un cop caduqui el mandat, el 4 de desembre, de Carlos Lesmes. El pacte entre el PSOE i el PP ha aconseguit que la presidència del Consell General del Poder Judicial no canviï de color polític i, d'altra banda, que tingui una majoria progressista d'onze contra deu i, a més, que Marchena hagi de deixar de presidir el tribunal que ha

Lesmes i Melón, president del militar ■ EFE

de jutjar els fets de l'1 d'octubre. Tot plegat en uns moments en què la justícia espanyola no pot permetre's ni un gra més de desprestigi després de l'afer de les hipoteques i davant diverses vagues programades la setmana vinent de jutges i fiscals per demanar més mitjans per poder exercir amb més dignitat la seva feina.

Fa més de quaranta anys que l'Estat espanyol va començar a sortir de la llarga nit del franquisme i que la ciutadania va creure's que els vells poders intocables podien ser movibles. La Transició va tocar en pànic i amb bona voluntat va fer efectius els canvis en els tres poders: el militar, l'eclesiàstic i el judicial. El militar va canviar i es va ressituar després del cop d'estat del 23-F i amb l'arribada de la majoria absoluta del PSOE de l'any 1982, que va col·locar davant l'exèrcit Narcís Serra. Llavors "un català, amb barba que no havia fet el servei militar". Des de llavors, la seva base ha estat el respecte al "poder legítim". L'Església espanyola en època democràtica es va encomanar més a Déu, tot i que des de sempre la cúpula eclesiàstica s'ha situat a l'escalf del poder establert. El darrer.

VENEM
EL TEU
PIS

EN 45 DIES

finques
POUS

www.finquespous.cat

Taxem el teu
immoble
GRATUÏTAMENT!

MATARÓ
C/ Pujol 20 - 08301
finquespous@finquespous.com

93 790 39 45

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La condemna del Tribunal de Comptes

Artur Mas 4.946.788,16 € Expresident de la Generalitat	Joana Ortega 865.674,90 € Exvicepresidenta i exconsellera de Governació	Irene Rigau 2.800.735,13 € Exconsellera d'Ensenyament	Francesc Homs 1.979.063,28 € Exconseller de la Presidència	Lluís Bertran 698.685,15 € Ex-secretari general de Governació
Josefina Valls 81.143,73 € Directora de serveis de Governació	Jaume Domingo 307.962,71 € Director general de Publicacions de la Generalitat	Ignasi Genovés 806.403,52 € Director general d'Atenció Ciutadana i Difusió	Jordi Vilajoana 806.403,52 € Ex-secretari general de Difusió	Teresa Prohias 21.767,90 € Directora de serveis de Presidència

El Tribunal de Comptes culmina la repressió al 9-N

■ Artur Mas i nou persones més implicades en l'organització de la consulta hauran de pagar fins a 4,9 milions d'euros per haver posat les urnes ■ Els condemnats anuncien un recurs a la resolució

Jordi Pantilla
BARCELONA

El Tribunal de Comptes va clavar ahir el cop de gràcia als gestors i impulsors de la consulta participativa del 9 de novembre del 2014 condemnant Artur Mas i nou persones més a pagar de la seva butxaca fins a 4.946.788,6 euros, que és el cost estimat que l'administració pública va invertir en la celebració d'aquella jornada històrica en la qual van prendre part 2.250.000 persones.

La sentència 16/2018, signada per Margarita Mariscal de Gante, dona la raó a la pretensió expressada per l'entitat Societat Civil Catalana, Abogados por la Constitución, al ministeri fiscal i a l'advocacia de l'Estat, que reclamaven la condemna en considerar que s'havien destinat

fons públics a una activitat il·legal. La resolució accepta pràcticament totes les qüestions de la part demandant, tomba totes les al·legacions dels demandats, als quals suggereix que reclamin a la Generalitat el reemborsament d'una part de la quantitat.

En concret, suggereix que es demani a l'administració que els paguin els diners dels 7.000 ordinadors que es van comprar i que en un primer moment es van fer servir per gestionar la votació el dia de la consulta i que després es van destinar a usos educatius.

Juntament amb Artur Mas, la resolució condemna a abonar el cost de la consulta als exconsellers Irene Rigau, Joana Ortega i Francesc Homs, i als següents alts càrrecs de l'administració catalana:

Les frases

“Els demandats van tenir una intervenció decisiva en les actuacions que van generar el dany als fons públics”

“La despesa dels ordinadors tenia la finalitat de fer possible el procés participatiu”

M. Mariscal de Gante
JUTGE DEL TRIBUNAL DE COMPTES

“Reiterem que de cap de les maneres hi ha hagut cap despesa irregular”

Artur Mas, Francesc Homs, Irene Rigau, Joana Ortega
EXPRESIDENT I EXCONSELLERS

Filla de jutge franquista, servidora del PP d'Aznar

Els que coneixen bé la jutgesa del Tribunal de Comptes Margarita Mariscal de Gante la defineixen com a “profundament conservadora”. La seva ideologia li ha permès fer carrera en l'esfera pública, ja sigui en l'àmbit de l'administració de justícia o en el de la política. A través del Partit Popular, Mariscal de Gante va ser membre del Consell General del Poder Judicial, en el

qual va ingressar el 1990, i també vinculada al partit conservador va fer política activa entre els anys 1996 i 2004, primer com a ministra de Justícia del govern de José María Aznar i després com a diputada al Congrés, on va arribar a ser vicepresidenta primera de la cambra.

El perfil conservador li ve de família, ja que el seu pare, Jaime Mariscal de Gante, va

ser un destacat membre de la justícia franquista, ja que va servir al Tribunal d'Ordre Públic, el temible TOP, que jutjava la dissidència política al dictador.

Un dels germans Mariscal de Gante, Manuel, és policia i avui dia té un expedient obert per haver convidat a un acte el conegut torturador de la policia franquista Antonio González, *Billy el Niño*.

Lluís Bertran, Josefina Valls, Ignasi Genovés, Jordi Vilajoana, Jaume Domingo i Teresa Prohias.

La magistrada De Gante tomba una de les qüestions amb què es va fer forta la defensa dels consellers i de la resta de demandats, que consideraven que no se'ls pot reclamar cap quantitat perquè en el seu dia la justícia penal no els va condemnar pel delictes de malversació de fons públics. Segons la redactora de la sentència, el Tribunal de Comptes sí que pot entrar en aquesta qüestió perquè per un costat no se'ls va absoldre de malversació perquè ningú els va acusar d'aquest delictes i, en segon lloc, els fets pels quals es reclamen els diners van existir.

Ordinadors a debat

D'entre aquests fets, el que ha generat més debat i controvèrsia és l'adquisició de 7.000 ordinadors per la cita del 9-N. Els acusats sempre han mantingut que la seva adquisició va ser per finalitats educatives, mentre que la resolució del Tribunal de Comptes sosté que aquest argument no ha quedat provat perquè, entre altres coses, no va existir en aquell temps una demanda de la comunitat educativa d'una renovació a fons del material informàtic dels centres.

La factura que el Tribunal de Comptes estén als deu acusats és la suma de la compra dels ordinadors, de la posada en marxa d'un web de participació i del centre de premsa del 9-N, de l'edició de tot el material electoral, la promoció de la cita amb les campanyes de publicitat i de correu comercial.

La resolució d'ahir no posa fi al procediment, ja que Artur Mas i els seus tres consellers condemnats van anunciar ahir que presentaran un recurs en considerar “aberrant” la sentència. D'aquesta manera, el cas acabarà resolent-se al Tribunal Suprem, que haurà de resoldre els recursos.

En un comunicat signat per tots quatre s'afirma amb rotunditat: “No acceptem en cap cas la sentència i reiterem que de cap de les maneres hi ha hagut cap despesa irregular que comporti una responsabilitat comptable que justifiqui la pena imposada.” ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

MALEÏDA HEMEROTECA

AVUI FA UN ANY 13 de novembre del 2017

EMILI GISPERT

Carme Forcadell torna a la feina, al Parlament

La presidenta del Parlament, Carme Forcadell, torna a la feina i reprèn la seva agenda després d'haver declarat al Suprem i després que Pablo Llarena li va fer passar una nit en presó. Es reuneix amb els portaveus dels grups parlamentaris per posar en marxa la diputació permanent ■ JUANMA RAMOS

Puigdemont continua obert al diàleg des de Bèlgica

El diari belga *Le Soir* obre la primera plana amb una entrevista al president, Carles Puigdemont, en la qual afirma que és possible una solució alternativa a la independència per resoldre el conflicte amb l'Estat espanyol, però que el PP sempre l'ha impedita.

Rajoy prediu una davallada de l'independentisme

La caverna mediàtica es fa ressò de com Mariano Rajoy es vanta del 155 per posar fi l'independentisme. El president del govern espanyol es mostra convençut que el sobiranisme perdrà suport en les eleccions del 21-D i que després "s'instal·larà la calma a Catalunya".

El 155 esberla el pacte de govern a Barcelona

El suport del PSOE i el PSC a l'aplicació de l'article 155 trinxen una trentena de pactes de govern signats en ajuntaments de Catalunya. Els casos més rellevants són els de Barcelona, on la formació de l'alcalde, Ada Colau, ha decidit expulsar el PSC de l'executiu, i el de Terrassa, on l'alcalde, Jordi Ballart, ha estripat el carnet socialista i ha abandonat l'alcaldia.

ERC confia en l'anul·lació de tots els judicis de Franco

Presenta una esmena, pactada amb el PSOE a canvi de votar l'exhumació del dictador, a la nova llei de la memòria històrica ■ Vol una llista dels represaliats

Òscar Palau
BARCELONA

Anul·lar tots els judicis polítics del franquisme. Això és el que ERC reclama al PSOE que faci en la modificació de la llei de memòria històrica del 2007 que el Congrés tramita com a projecte de llei, i que confia que tiri endavant en el termini "d'un o dos mesos", segons explicava ahir el diputat Joan Tardà, en presentar l'esmena que ho ha de fer possible. El republicà n'exigia l'aprovació tot recordant el compromís "de paraula" que va contreure al setembre la vicepresidenta, Carmen Calvo, que acceptava la petició a canvi que ERC votés a favor del decret llei d'exhumació de les restes de Franco del Valle de los Caídos, que ha de ser ratificat pel mateix projecte de llei. "Ha arribat el moment de complir", instava Tardà, que lamentava que, tot i que la llavors vicepresidenta María Teresa Fernández de la Vega ho havia

El diputat Joan Tardà, en la presentació ahir de l'esmena ■ ACN

promès, la llei del 2007 no va incloure l'anul·lació.

L'esmena reclama que es declarin il·legals els tribunals de les auditories de guerra que van actuar del 1936 al 1978, a més dels de repressió de la maçone-

ria i el comunisme, els de responsabilitats polítiques i el d'ordre públic creat el 1963, un fet que implicaria la nul·litat de ple dret de totes les resolucions que van dictar. L'esmena cita només els casos

instruïts fora de Catalunya, ja que el juny del 2017 el Parlament ja va aprovar per unanimitat una llei per als del país, i ERC entén que s'ha de respectar la sobirania de la cambra. Els republicans també demanen que en el màxim d'un any el govern espanyol publiqui al BOE l'inventari de les causes anul·lades i que si cal n'emeti certificacions. El partit calcula que, si a Catalunya ja hi ha publicats els noms d'uns 80.000 represaliats, a tot l'Estat podrien arribar a ser uns 400.000.

El grup va presentar una vintena més d'esmenes amb demandes referents a indemnitzacions, al reconeixement dels represaliats als camps nazis o del genocidi lingüístic. Pilar Rebaque, de la Comissió per la Dignitat, també reclamava el retorn de documentació policial i d'altra sostreta als ajuntaments. "Perquè hi hagi justícia i reparació cal revisar la llei amb molta més profunditat", instava. ■

POLÍTICA

Fems per una "justícia de merda" als jutjats

Diversos membres locals dels comitès de defensa de la República (CDR) van protagonitzar una acció contundent de protesta dilluns a la matinal abocant fems i escombraries a les portes de diferents edificis judicials com ara els de Figueres, Santa Coloma de Farners, Sant Feliu de Guíxols, Granollers, Solsona i Gadesa per denunciar el que consideren la "merda de la justícia espanyola". Utilitzant el seu compte de Twitter, els CDR van mostrar diferents fotografies i un vídeo que recull les accions reivindicatives amb l'etiqueta #QuinaMerdaJusticia responent a la pregunta: "De què fa olor la justícia espanyola? Davant les seves portes trobareu la resposta."

La protesta posa en relleu les darreres actuacions de la justícia espanyola en el cas de la sentència sobre les hipòtesis, els desnonaments, la "penalització" de la llibertat d'expressió, la "persecució" de l'independentisme, el masclisme i un "llarg etcètera".

En el cas dels fems tirats als jutjats de Figueres, els CDR també van clavar una creu groga de fusta on s'hi podia llegir "justícia", que es van trobar els treballadors a primera hora del matí, mentre que a Santa Coloma de Farners hi van posar una pancarta amb el lema "justícia de merda". Les brigades municipals i els serveis de neteja dels diferents municipis es van encarregar de retirar totes les deixalles. ■ REDACCIÓ

POLÍTICA

Mélenchon vol la llibertat dels presos polítics

El grup França Insubmisa, que presideix Jean-Luc Mélenchon, vol l'alliberament dels presos polítics catalans i un referèndum d'autodeterminació. En declaracions a la ràdio Equinox, el portaveu de la formació d'afers internacionals, Djordje Kuzmanovic, va dir que Mélenchon trobava "inacceptable i increïble" que hi hagués "presoners polítics a Catalunya per l'exercici de la lliure determinació dels pobles". ■ REDACCIÓ

POLÍTICA

Absolt l'acusat d'agredir un membre de SCC

El jutjat d'instrucció número 1 de Lleida va absoldre l'home acusat d'agredir i amenaçar el secretari de l'agrupació territorial de Societat Civil Catalana (SCC) a Lleida, Oriol Casanovas, el 9 d'agost quan estava repartint propaganda d'un restaurant per al qual treballava. Segons Casanovas, un home el va agafar per l'esquena, el va girar, li va donar una bufetada a la cara i el va amenaçar dient-li que anés amb compte perquè hi ha més gent que sap qui és i què fa. El denunciat, defensat per l'advocat Carles López, no es va presentar al judici i l'única prova en contra va ser el testimoni del denunciat. El jutge ho va considerar insuficient perquè no hi havia proves i va fer prevaldre la presumpció d'innocència. ■ REDACCIÓ

www.clubdelsubscriptor.cat

972 18 64 45

De dilluns a dijous,
de 8 del matí a 3 de la tarda,
i divendres
de 8 del matí a 2 de la tarda

OFERTA 2x1
LIMITADA

DINOSFERA

C. de les Escoles, s/n
Coll de Nargó
(Alt Urgell)

Preu de
l'entrada: 3,50 euros

Cal presentar
la targeta
directament
a la taquilla

OFERTA 2x1
LIMITADA

MUSEU DE LA
CONCA DELLA

MUSEU
DE LA
CONCA
DELLÀ

C/ del Museu, 4
Isonà
(Pallars Jussà)

Preu de
l'entrada: 3,50 euros

Cal presentar
la targeta
directament
a la taquilla

TONI XUCLÀ

Presenta 'Shen Nu i altres
tresors amagats'

Teatre de Besanó,
divendres 16 de novembre,
a les 9 del vespre

OFERTA 2x1
LIMITADA

Preu de l'entrada: 14 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

RETRAT
EN GROC

Jordi Molina

Auditori Teatre Espai Ter de
Torroella de Montgrí,
divendres 7 de desembre, a
les 9 del vespre

OFERTA 2x1
LIMITADA

Preu zones Peu Pla
i Graderia 2: 17 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

BABABÀ

Cia. Com Sona

Espai la Pineda
de Sant Gregori,
dissabte 24 de novembre, a
2/4 d'11 i 2/4 de 12 del
matí

OFERTA 2x1
LIMITADA

Preu de l'entrada: 5 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

ACONSEGUEIX 2 INVITACIONS PER TARGETA A:

Premis
Republicans de l'Any
—
2018

Auditori Palau de Congressos de Girona
Dilluns 26 de novembre, a les 8 del vespre
Data màxima de petició, el dia 14-11-18

Podeu demanar-les a: confirmacions@lrp.cat
Places limitades. Invitacions per ordre de petició

La televisió

La nostra graella

09.00 L'ENTREVISTA

Conversa amb Eudald Calvo

Eudald Calvo, alcalde d'Argentona, serà entrevistat per la periodista Mònica Hernández en aquesta edició del programa.

08.30 Notícies locals.

09.00 L'entrevista. Programa d'entrevistes dirigit i presentat per Mònica Hernández.

10.00 Ben trobats. Magazín dirigit i presentat per Clara Tena. Entrevista a Júlia Vázquez, dissenyadora web.

12.00 Notícies locals.

13.00 L'entrevista. Reemissió.

14.00 Notícies locals.

15.00 Gaudeix la festa. La Mercè, viatges d'anada i tornada. En les últimes dècades la Mercè ha estat influïda per altres festes i també ha estat un lloc on han nascut costums i tradicions. En aquest programa en veiem dos exemples, l'ofici del matí de la Mercè i el correfoc. Reemissió.

15.30 Notícies locals.

16.30 Territori contemporani. Marcel Pey. L'artista Marcel Pey confronta bellesa i perversió, la seva obra mostra l'estranyament, la incertesa i l'horror que rau rere la realitat quotidiana. Reemissió.

17.00 Notícies locals.

18.00 7 DIES

Conversa amb Joaquim Nadal

Joaquim Nadal, exconseller de Política Territorial i Obres Públiques, és un dels convidats del programa d'aquesta setmana. També hi participen Jaume Sañé, biòleg i expert en fauna, i Lluç Salellas, periodista, politòleg i autor del llibre *Franco lives on*.

19.00 Connecti.cat. Espai d'entreteniment presentat per Pere Puig.

20.00 Notícies locals.

21.00 Teló de fons. Elles (les dones creadores) tallen el bacallà. Reemissió.

21.30 Caminant per Catalunya. Clot de Vilamala. Excursió al Clot de Vilamala, a la comarca del Solsonès.

22.00 Notícies locals.

La graella

TV3

06.00 Notícies 3/24.

08.00 Els matins.

Amb Lúcia Heredia. Convidats: Ernest Maragall, conseller d'Afers Exteriors i Irene Rigau, exconsellera. S'entrevista Ernest Maragall, conseller d'Afers Exteriors, abans que parteixi cap a Washington per inaugurar la delegació de la Generalitat. Després de la sentència del Tribunal de Comptes pel 9N, Lúcia Heredia també entrevista l'exconsellera Irene Rigau, una de les condemnades a pagar les despeses de la consulta. I l'historiador Borja de Riquer presenta el llibre *Història mundial de Catalunya*. El programa, a més, està pendent de la declaració al jutjat de policies nacionals per les intervencions de l'1 d'octubre

12.00 12-14.

13.55 Telenotícies comarques.

14.30 Telenotícies migdia.

15.40 Cuïnes. Laminera amb magrana.

16.00 Com si fos ahir.

La Pili proposa a l'Andreu que lloguin una casa rural per passar-hi un cap de setmana, i ell suggereix convidar-hi el Bernat i la Marina. Al metge li sembla bé, però a la Marina no, i l'Andreu ha de trobar la manera de fer-la canviar d'opinió. Mentrestant, el Jordi i la Sílvia s'acusen mútuament de no saber cuidar l'Anna.

16.40 Tot es mou.

20.15 Està passant.

21.00 Telenotícies vespre.

22.00 Sense ficció. Mai més víctima: El documental compta amb el testimoni de dones que han patit maltractaments. L'objectiu és fer entendre el procés que viuen les dones que pateixen una situació de violència dins de la parella, i per què els costa tant sortir-ne. Un retrat coral de com aquestes dones esdevenen víctimes sense adonar-se'n i com, un cop identifiquen el que els passa, aconsegueixen trencar amb la relació de violència exercida per la seva parella.

23.05 Nit contra la violència de gènere. Amb Ariadna Oltra

01.20 Més 324. Amb Xavier Grasset.

SUPER 3 / 33

08.40 El drac Digby.

08.50 El Mic i els seus amics.

09.00 L'hora del Timmy.

09.47 Raa Raa, el lleó escandalós.

10.30 Noddy, un detectiu al País de les Juguines.

11.17 Vicky, el viking.

11.41 Quatre amics i mig.

12.07 L'inspector Gadget.

12.20 Les misterioses ciutats d'or.

12.45 Home: Aventures amb la Tip i l'Oh.

13.10 Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir.

13.55 El detectiu Conan.

14.45 Bola de drac GT.

15.31 Pat, el carter: Servei d'entregues especial.

16.14 El petit drac Coco.

16.38 La caleta de la Lily.

17.14 Loopdidoo.

17.45 El Mic i els seus amics.

18.10 Bola & Bill.

18.34 Pat, el gos.

19.15 En Miku i la Fant.

19.30 Info K.

19.48 Les Sisters.

20.02 Els germans Kratt.

20.52 El detectiu Conan.

21.25 Com si fos ahir.

22.00 Cine. Xef.

23.45 Cine. Bernie.

01.15 Cine. The Skeleton Twins.

Després d'eludir la mort el mateix dia, els distanciats bessons Milo i Maggie es reuneixen per trobar una explicació raonable a la negativitat que tenia el rumb de les seves vides.